

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Grönbok – Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar"

KOM(2011) 941 slutlig

(2012/C 351/11)

Föredragande: **Stasys KROPAS**

Den 11 januari 2012 beslutade Europeiska kommissionen att i enlighet med artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Grönbok – Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet och mobilbetalningar"

COM(2011) 941 final.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 30 augusti 2012.

Vid sin 483:e plenarsession den 18–19 september 2012 (sammanträdet den 19 september) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 157 röster för, 1 röst emot och 5 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) välkomnar kommissionens initiativ för att främja en säker, öppen och innovativ betalningsmiljö i hela EU. Effektivare, modernare och säkrare betalningsinstrument är en grundläggande förutsättning för möjligheten att dra ytterligare nytta av den inre marknaden och stärka den europeiska ekonomins globala konkurrenskraft.

1.2 EESK välkomnar att den dialog som kommissionen föreslår har en övergripande karaktär som omfattar de centrala frågorna vad gäller dagens och framtidens betalningslandskap inom EU. För att kunna göra sig en fullständig bild måste man emellertid fästa större vikt vid kontantbetalningar. Andelen kontanta betalningar minskar visserligen gradvis, men detta är fortfarande det dominerande betalningssättet på vissa marknader. På nationell nivå kan man se allt fler tecken på att kontanter i regel är ett mindre effektivt betalningsmedel och att avsevärda resurser skulle kunna sparas om konsumenterna gick över till elektroniska betalningar. Vissa medlemsstater har gjort verkliga framsteg vad gäller övergången till ett kontantfritt samhälle. Kommittén är emellertid övertygad om att allmänheten fortfarande är omedveten om kontantbetalningarnas verkliga kostnader. Kontanter anses dessutom främja den svarta ekonomin, och därför bör alla berörda parter uppmanas användningen av säkrare och mindre kostsamma betalningsmetoder som bidrar till att minska den svarta ekonomin. Därmed beaktas såväl de fördelar som elektroniska betalningar innebär för alla parter som behovet av att säkerställa rimliga kostnader för små och medelstora företag som erbjuder sådana betalningsmetoder till sina kunder. Det finns ett behov av ytterligare initiativ i medlemsstaterna och ett tydligt stöd från kommissionens sida.

1.3 Kortbetalningar är den mest populära kontantlösa betalningsmetoden i EU och resten av världen. I den ekonomiska litteraturen är man i allt större utsträckning överens om att kontantlösa betalningar är den metod som innebär störst skattemässig och ekonomisk insyn, och dessutom är det den metod som är minst kostsam för samhället som helhet, bekvämast, säkrast och mest innovativ, och därför stöder EESK kommis-

sionens förslag att använda kortbetalningar för att dra nytta av fördelarna med en större marknadsintegration. Den inre marknadens möjligheter utnyttjas dock fortfarande inte fullt ut på grund av historiska hinder och bristen på standardisering och driftskompatibilitet samt på grund av asymmetrin och bristerna när det gäller användningen av offentlig information, något som skulle kunna lösas genom en mer utbredd användning av kortbetalningar, e-betalningar och m-betalningar. Följaktligen finns det en outnyttjad potential i fråga om konkurrenskraft, innovation och effektivitet. EESK anser att marknadsinitiativ bör vidtas för att föreslå genomförbara lösningar så snart som möjligt, särskilt sådana initiativ som samtidigt främjar ekonomisk och digital delaktighet.

1.4 Den nuvarande rättsosäkerheten i fråga om förmedlingsavgiftsbaserade affärsmodeller hämmar kort-, internet och mobilbetalningar samt övergången från kontanter till nya betalningsmedel. Klarhet är en mycket viktig förutsättning för investeringar och innovationer när det gäller betalningssystem. EESK uppmanar kommissionen att stabilisera företagsklimatet för alla operatörer. I enlighet med Sepas målsättningar bör det inte finnas några skillnader vad avser avgifter och övriga krav, oavsett om det gäller transaktioner inom landet eller över nationsgränserna.

1.5 När det gäller tillgången till information om tillgängliga medel på bankkonton finns det flera aspekter som kräver noggrann eftertanke, t.ex. säkerhet, uppgiftsskydd, konsumenträttigheter, konkurrens samt ersättning till kontoförande banker. EESK erinrar om att aktörer som önskar få tillgång till sådan information bör regleras och övervakas i en omfattning som står i relation till deras riskprofil. De krav och åtaganden som åläggs de involverade operatörerna bör tydligt avspeglas i den europeiska rättsliga ramen.

1.6 På många marknader är det möjligt att konsumenterna inte är beredda att acceptera tilläggsavgifter, och att de därför väljer att betala med kontanter eftersom de har uppfattningen att kontanter är kostnadsfria. Syftet är visserligen att direktivet

om konsumenters rättigheter ska skydda konsumenterna från otillbörliga extraavgifter från och med den 13 juni 2014, men det framgår inte klart och tydligt hur detta skydd ska kunna garanteras i den snabbt föränderliga online-miljön.

1.7 E-betalningar är uppskattade av kunderna på de inhemska marknaderna. Alleuropeiska lösningar, med internetbanktjänster som utgångspunkt, dröjer emellertid. Detta utgör ett hinder för e-handels tillväxt. EESK uppmanar dessa systems operatörer att gripa sig an driftskompatibilitetsproblemen på ett öppet och transparent sätt, samt att snarast möjligt ta itu med övriga problem inom e-handeln.

1.8 EESK uppmanar kommissionen att se till att mobilbetalningar (m-betalningar) redan i ett tidigt utvecklingskede är förenliga med principerna om öppet tillträde till plattformar, överförbara applikationer, säkerhet samt undvikande av dubbla kostnader för operatörer som är villiga att godta denna sorts betalningar.

1.9 EESK är medveten om de framsteg som marknadsdeltagarna har gjort när det gäller att förebygga bedrägerier i fysiska terminaler. För närvarande utgör internetbedrägerier det största hotet. Man bör vidta ytterligare säkerhetsåtgärder, men detta får inte gå ut över användarvänligheten. Om offentliga myndigheter föreslår säkerhetsåtgärder bör dessa i möjligaste mån vara tekniskt neutrala.

1.10 EESK välkomnar de pågående ansträngningarna för att stärka styrningen av det nuvarande gemensamma europeiska betalningsområdet (Single European Payments Area, Sepa) och stöder tankarna på att centralisera Sepas "egenansvar", t.ex. med Sepa-rådet som övergripande paraplyorgan. EESK vill dock uppmana kommissionen och Europeiska centralbanken att se över detaljerna så snart som möjligt, eftersom det i praktiken finns ett vakuum som hindrar genomförandet.

2. Bakgrund till yttrandet

2.1 Genomförandet av Sepa är en av kommissionens prioriteringar för att förverkliga inre marknaden. De framsteg som har gjorts vad gäller standardisering och driftskompatibilitet, på basis av en harmoniserad rättslig ram, kan redan utnyttjas av operatörerna i form av Sepa-betalningar och Sepa-autogiron, som från och med den 1 februari 2014 kommer att ersätta de traditionella systemen inom euroområdet.

2.2 Sepa har emellertid en ännu större spännvidd och omfattar andra pelare. En av dem gäller kortbetalningar, som är den viktigaste betalningsmetoden både inom EU och globalt sett. E-betalningar, dvs. betalningar via internet, är en annan sådan pelare. I dag står dessa betalningar endast för en bråkdel av alla kontantlösa betalningar, men de väntas öka med tvåsiffriga tal. Europeiska betalningsrådet, den europeiska banksektorns samordnande och beslutsfattande organ vad gäller

betalningar, har utökat sitt samarbete till att även omfatta e-betalningar och utvecklat Sepa-ramen för e-betalningar. Europeiska kommissionens GD Konkurrens skickade nyligen en begäran om information till Europeiska betalningsrådet.

2.3 M-betalningar är den nyaste pelaren. Europeiska betalningsrådet har i samarbete med andra aktörer vidtagit samordnade åtgärder vad gäller m-betalningar genom att förbereda tekniska dokument avseende riktlinjer för driftskompatibilitet samt ett flertal vitböcker. M-betalningar befinner sig fortfarande i ett tidigt utvecklingskede, men förväntningarna på deras framtida status är mycket höga. Kortbetalningar, e-betalningar och m-betalningar befinner sig i olika utvecklingskedan och det finns skillnader i deras omfattning och affärsmodeller, men EU-institutionerna och marknadsaktörerna är överens om att det krävs ytterligare framsteg vad gäller integration, öppenhet och konkurrenskraft. Det finns en risk att konstaterade brister i de nuvarande affärsmodellerna kan återkomma i framtida m-betalningsmiljöer.

2.4 Varje medborgare, företag eller offentlig förvaltare är delaktig i betalningsförfaranden som antingen utförs med hjälp av traditionella betalningsmetoder (t.ex. kontanter) eller moderna betalningstjänster (t.ex. e-betalningar). Enligt statistik från Europeiska centralbanken⁽¹⁾ ökade det totala antalet kontantlösa betalningar i EU år 2010 till 86,4 miljarder, vilket innebar en ökning med 4,4 % i förhållande till föregående år. Av dessa stod kortbetalningar för den största delen (39 %, eller 33,9 miljarder). Kortbetalningarnas sammanlagda värde uppgick till 1,8 biljoner euro. Detta innebär en ökning med 6,7 % per år, vilket är mer än tre gånger så mycket som den ökning av real BNP på 1,8 % som registrerades för euroområdet. Det finns avsevärda skillnader vad gäller kortanvändningen i olika länder, men den allmänna tendensen är att kortbetalningar är ett av de mest dynamiska kontantlösa betalningsmedlen.

2.5 Europeiska centralbankssystemet⁽²⁾ har utfört en undersökning med syftet att samla in information, och den visade att förmedlingsavgifter inte fastställs och tillämpas på ett harmoniserat sätt i hela EU. Valet av förmedlingsavgifter, samt deras utformning och nivå, är beroende av ett antal valmöjligheter och dimensioner och skiljer sig åt på många sätt. Förmedlingsavgiften är den största beståndsdel i handels kortavgifter. Kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna har granskat förmedlingsavgifterna ur konkurrenssynpunkt och fattat en rad beslut, av vilka vissa gäller gränsöverskridande verksamhet medan andra begränsar sig till den nationella nivån.

2.6 När det gäller öppenheten i fråga om avgifter har man olyckligtvis inte gjort några officiella studier eller offentliggjort fullständig nationell statistik – och följaktligen inte heller några jämförelser mellan länderna – med avseende på de kostnader som konsumenterna betalar, t.ex. olika avgifter och kostnader direkt kopplade till olika betalningsmedel, trots att denna information är tillgänglig för nationella tillsynsorgan, varav flertalet inte ens till viss del offentliggör informationen.

⁽¹⁾ <http://www.ecb.int/press/pr/date/2011/html/pr110912.en.html>.

⁽²⁾ <http://www.ecb.int/pub/pdf/scpops/ecbocp131.pdf?4cce20956bed7b7e5f454a4ea77f7c9b>.

2.7 Trots pågående initiativ för ökad standardisering finns det fortfarande brister i samordningen på vissa områden med koppling till överföringar: mellan inlösende och utfärdande betaltjänstleverantörer, mellan kort och terminaler samt mellan terminaler och inlösende betaltjänstleverantörer. Eftersom de kommersiella intressena ofta skiljer sig åt mellan olika aktörer, och på grund av att det i detta skede saknas tydliga tidsplaner för genomförandet, har initiativen endast gett begränsade konkreta resultat.

2.8 Alla operatörer har gjort betydande investeringar och ansträngningar för att gå över från kort med magnetremsa till kort med EMV-chip, och detta har gett ett positivt resultat i form av ett minskat antal kortbedrägerier vid köp som sker ansikte mot ansikte. Den senaste tidens utveckling visar dock att kortbetalningar på distans nu utgör det största hotet ur bedrägerisynpunkt, trots att de endast står för en mindre del av det totala antalet kortbetalningar. Detta problem har uppmärksamats av aktörer med ansvar för tillsyn och övervakning, som 2011 förenade sina krafter inom ramen för "SecuRe Pay Forum", med Europeiska Centralbanken som övergripande paraplyorgan, för att höja säkerhetsnivån och öka allmänhetens förtroende för olika tjänster och metoder för elektronisk betalning. År 2012 kommer forumet att slutföra en sammanställning över en rad teknikneutrala rekommendationer för säkra internetbetalningar.

2.9 I kommissionens grönbok behandlas en lång rad betalningsrelaterade problem. Om man lyckas lösa dessa på ett effektivt sätt skulle man kunna lägga grunden till säkrare och mer integrerade betaltjänster, antingen vid köp i traditionella butiker eller inom den elektroniska handeln, som är ett område i snabb utveckling. Med starkare konkurrens, ökad valfrihet och insyn för konsumenterna, mer innovation samt ökad betalningssäkerhet och stärkt konsumentförtroende skulle Europa kunna stå i frontlinjen för utvecklingen av tjugohundratalets betalningar.

2.10 Kommissionen beskriver en vision om en integrerad marknad, kartlägger luckorna mellan det rådande läget och visionen, samt identifierar de hinder som har gett upphov till dessa luckor. Kommissionen definierar fem breda åtgärder med syftet att påskynda marknadsintegrationen och diskuterar hur genomförandet bör styras. Det första området, som är det mest omfattande vad avser antalet frågor, gäller uppsplittringen av marknaden, tillgänglighetsaspekten och frågor av gränsöverskridande karaktär. De övriga områdena omfattar i tur och ordning transparent och kostnadseffektiv prissättning, standardisering, driftskompatibilitet och säkerhetsfrågor. Syftet är att styrningsriktlinjerna ska gälla för såväl de befintliga Sepa-systemen (SCT, SDD) som kortbetalningar, e-betalningar och m-betalningar.

3. Kommentarer och iakttagelser

3.1 Det saknas fortfarande en gemensam syn på ett antal långvariga och framtidsorienterade betalningsfrågor – utöver Sepa-kontoöverföringar och Sepa-autogiron – på EU-nivå, och detta är en fråga av övergripande betydelse för alla operatörer på den inre marknaden. EESK välkomnar kommissionens grönbok och förväntar sig att uppföljningsåtgärder av lämplig omfattning kommer att vidtas för att rätta till de nuvarande bristerna. EESK betonar att det ligger i konsumenternas intresse att

ha tillgång till säkra, effektiva, praktiska och snabba betalningar, och detta bör vara ett grundläggande krav vid alla betalningstransaktioner.

3.2 Grönboken fokuserar på elektroniska betalningar, men man bortser från att kontanter, som används vid 80 % av alla betalningstransaktioner i Europa, fortfarande är det dominerande betalningsmedlet. En större insyn i prissättningen är lika viktig när det gäller såväl elektroniska som kontanta betalningar, och bör vara den aspekt som först och främst sätts i fokus vid analysen av kontantlösa betalningssätt. En stor del av allmänheten har fortfarande uppfattningen att kontanter är kostnadsfria. Betydande effektivitetsvinster skulle kunna göras om betalarna ändrade sina rutiner och gick över till modernare och mindre kostsamma betalningsmedel. Dessutom finns det fakta som tyder på ett samband mellan andelen kontanta betalningar och den svarta ekonomins omfattning, eftersom det är svårare att spåra betalningar som görs med kontanter. Därför stöder EESK de ytterligare initiativ när det gäller att se över kontanternas roll i den moderna ekonomin som har vidtagits runt om i medlemsstaterna, med tydligt stöd från kommissionen.

3.3 Enligt EESK:s mening bör eventuella ytterligare åtgärder med syftet att öka insynen övervägas noga, inte minst om de är bindande, för att inte överbelasta konsumenterna med alltför mycket information, som om den kommer vid fel tillfälle (t.ex. i rusningstid) och i ett svårhanterligt format kan göra inköpsituationen förvirrande och störa försäljarna när försäljningsmomentet håller på att avslutas.

3.4 Såväl internationella som ett flertal nationella kortsystem har affärsmodeller som bygger på förmedlingsavgifter, vilka i varierande grad har ifrågasatts av både nationella konkurrensmyndigheter och kommissionen. Kommissionens beslut från år 2007 om att förbjuda MasterCard's förmedlingsavgift vid gränsöverskridande transaktioner bekräftades nyligen av tribunalen. EESK konstaterar att de förmedlingsavgiftsbaserade affärsmodellerna hittills inte har lyckats leva upp till Sepas målsättningar, det vill säga att man inte får ta ut olika avgifter för transaktioner som görs över nationsgränserna respektive inom landet. Dessutom saknas såväl en självregleringsmekanism för att se till att förmedlingsavgifterna minskar i takt med att transaktionsvolymen ökar som alternativa prissättningslösningar för betalningar av lägre belopp. EESK uppmanar kommissionen att skapa ett stabilare, långsiktigt företagsklimat för alla operatörer genom att även beakta de lärdomar som har dragits i andra delar av världen (t.ex. i Australien) där detta område har reglerats, samt genom att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor för de olika affärsmodellerna för kortsystem.

3.5 Så kallad "co-badging", som innebär att flera betalmärken kombineras på samma kort eller i framtida mobilplattformar, bör varken undergräva konsumenternas rätt att välja mellan olika märken eller begränsa näringsidkarnas eventuella incitament. Co-badging har stor betydelse för de nya system som införs på marknaden och främjar dessutom både valfrihet och konkurrens. I vissa fall inför märken ytterligare obligatoriska krav för transaktioner som görs via deras nätverk, oavsett om transaktionen initierats av ett annat märke. EESK anser att man bör se till att ett enskilt märke inte har möjlighet att införa sådana hanteringskrav.

3.6 EESK delar uppfattningen att det är viktigt att göra åtskillnad mellan förvaltning av betalkortsystem och förmedling av kortbetalningar för att kunna skapa en konkurrenskraftig marknad för betalkort, eftersom så kallade vertikala silos kan använda sig av korssubventionering när de konkurrerar med oberoende betalningsförmedlare. Dessutom är det nuvarande systemet mindre lämpligt med hänsyn till de planerade initiativen för att främja driftskompatibiliteten mellan betalningsförmedlare. En åtskillnad av detta slag, helst på företagsnivå, skulle därför leda till ökad integration och konkurrens på den inre marknaden.

3.7 Enligt den nuvarande rättsliga ramen har betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar inte rätt att få tillgång till system som omfattas av direktivet om slutgiltig avveckling. Dessa inriktar sig huvudsakligen på betalningar av stora belopp samt massbetalningar. Om kommissionen planerar att genomföra någon form av förändringar av den nuvarande ramen skulle EESK vilja uppmana den att beakta de risker som de nya deltagarna (dvs. betalningsinstitut och instituten för elektroniska pengar) kan ge upphov till i de befintliga betalningssystemen (infrastrukturer), med tanke på att de t.ex. inte har tillgång till centralbanksfinansiering.

3.8 Sepa Cards Framework (SCF), den ram för kortbetalningar som ursprungligen utvecklades av Europeiska betalningsrådet, bör inte begränsa affärsmodeller som utvecklas av andra operatörer. Det ideala skulle vara att en noggrann utvärdering av Sepa Cards Framework görs inom ramen för Sepa nya styrstruktur, och att man i samband med detta beaktar synpunkter från alla berörda parter.

3.9 EESK finner det oroväckande att oreglerade och oövervakade aktörer kan begära tillgång till känslig information om konton. Vidare avspeglas de involverade operatörernas krav och förpliktelser inte tillräckligt tydligt i den europeiska rättsliga ramen, vilket kan få oväntade konsekvenser för konsumenterna i händelse av bedrägerier eller missbruk av uppgifter. Tillgången till information om tillgängliga medel på bankkonton är en fråga som måste analyseras noggrant, och i samband med detta måste man beakta flera aspekter såsom säkerhet, uppgiftsskydd, konsumenträttigheter, konkurrens samt ersättning till kontoförande banker.

3.10 Med extraavgifter avses näringsidkarnas möjlighet att ta ut en extra avgift, utöver transaktionsvärdet, när ett kort används. Denna möjlighet är sedan antagandet av direktivet om betaltjänster godkänd inom hela EU, såvida inte en enskild medlemsstat uttryckligen har förbjudit den. Erfarenheterna av hur extraavgifter hittills har tillämpats i enskilda fall ger inte någon entydig bild av situationen, åtminstone inte i ett kortare perspektiv. T.ex. reagerade danskarna i början av 2005 starkt på att man införde avgifter på transaktioner genom deras inhemska betalkortssystem, som sjönk kraftigt i antal medan bankomatuttagen av kontanter ökade. Undersökningar som har genomförts på andra marknader ger samma bild. Syftet är visserligen att direktivet om konsumenters rättigheter ska skydda konsumenterna från otillbörliga extraavgifter från och med den 13 juni 2014, men det framgår inte klart och tydligt hur detta skydd ska kunna garanteras i den snabbt föränderliga online-miljön. EESK anser att extraavgifter inte bör uppmuntras som praxis i Europa.

3.11 Området för betalkort kännetecknas av en brist på standardisering och driftskompatibilitet. Den som tillhandahåller betalningsterminaler måste t.ex. gå igenom upp till sju certifieringsprocesser för att få bedriva verksamhet på EU-nivå. EESK uppmanar den privata sektorn att förena sina krafter för att nå konkreta resultat, bl.a. vad gäller genomföranderamen och ambitiösa tidsgränser. Om marknadens lösningar låter vänta på sig bör dock kommissionen agera genom att lägga fram lagstiftningsförslag.

3.12 E-betalningstjänsternas tillgänglighet begränsas i allmänhet av nationsgränserna. EESK uppmanar dessa systems operatörer att gripa sig an driftskompatibilitetsproblemen på ett öppet sätt, samt att ta itu med övriga problem inom e-handeln snarast möjligt. Om marknaden inte lyckas nå de eftersträlvade resultaten, bör kommissionen se över möjligheten att införa lagstadgade krav avseende e-betalningssystemets tillgänglighet på EU-nivå.

3.13 EESK uppmanar kommissionen att se till att m-betalningar redan i ett tidigt utvecklingskede är förenliga med principerna om öppet tillträde till plattformar, överförbara applikationer, säkerhet samt undvikande av dubbla kostnader för operatörer som är villiga att godta denna sorts betalningar. Vidare bör dataskyddsmyndigheterna stödja operatörerna i deras utveckling av användarvänliga lösningar.

3.14 Säkerhetsaspekten är avgörande när det gäller att öka allmänhetens förtroende för olika metoder för elektronisk betalning, och bör därför beaktas redan i utformningsskedet. Vad gäller säkerheten är det ytterst viktigt att alla näringsidkare i den betalningsrelaterade värdekedjan regleras och övervakas i vederbörlig ordning. EESK är medveten om marknadsdeltagarnas framsteg när det gäller att förebygga bedrägerier i de fysiska terminalerna, men konstaterar att operatörerna riskerar att drabbas av bedrägerier när de ägnar sig åt affärsverksamhet på internet. Säkerhetsåtgärder får inte leda till försämrade användarvänlighet, och om de föreslås av offentliga myndigheter bör de i möjligaste mån vara tekniskt neutrala. EESK välkomnar i detta hänseende rekommendationerna om säkra internetbetalningar från de institutioner som deltar i SecuRe Pay-Forum, samt deras ansträngningar för att höja säkerhetsnivån och öka allmänhetens förtroende för elektroniska betalningstjänster. De berörda myndigheterna bör övervaka att dessa rekommendationer tillämpas på ett korrekt sätt.

3.15 För att kunna förebygga bedrägerier måste emellertid de berörda myndigheterna i medlemsstaterna vidta ytterligare åtgärder. EESK välkomnar i detta hänseende inrättandet av ett nytt europeiskt centrum mot cyberbrottslighet inom ramen för Europol, som kommer att kunna påbörja sin verksamhet den 1 januari 2013 och förväntas utgöra EU:s kompetenscentrum i kampen mot bedragare. EESK förespråkade detta initiativ i sitt initiativyttrande om kampen mot bedrägerier och förfalskningar av andra betalningsmedel än kontanter, som antogs den 23 oktober 2008⁽³⁾. Vi erinrar om att även andra åtgärder som omnämndes i det yttrandet är av fortsatt stor vikt, och därför bör också de beaktas.

⁽³⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 22.

3.16 Betalningar omfattar många aktörer och intressen som, även om de ibland strävar åt olika håll, bör beaktas när man utformar framtidens betalningslandskap. Den nya styrningen av Sepa bör utgöra en garanti för öppenhet, transparens och rättvisa konkurrensvillkor inom ramen för det ambitiösa projekt som nu håller på att utarbetas. EESK välkomnar kommissionens och Europeiska centralbankens pågående ansträngningar för att centralisera Sepas "egenansvar", t.ex. med Sepa-rådet som övergripande paraplyorgan. EESK anser dock att processen måste påskyndas eftersom det i praktiken finns ett vakuum som hindrar genomförandet.

Bryssel den 19 september 2012

*Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*

Staffan NILSSON
